

Det kunne påpege skævheder og kunne sige: Her er der noget, hvor firmaer eller arbejdspladser eller institutioner handler forkert med de ansatte. Det er vigtigt, at man har et eller andet sted, hvor den slags ting kan blive behandlet. Det er en forsigtig start, men vi støtter den under alle omstændigheder.

Så er der begrebet ligestillingsminister. Det er også foreslået, at der skal være en egentlig ligestillingsminister, og at dette ministerium skal ligge under Statsministeriet.

Jeg synes, det var en flot og en stærk og en klar tale, statsministeren havde som besvarelse i denne her debat, og jeg er næsten tilbøjelig til at sige, at så kan han godt for min skyld få lov at beholde ligestillingsområdet lidt endnu, men ellers ville jeg mene, at ligestillingsområdet faktisk burde ligge hos den minister i regeringen, der brændte mest for ligestillingsområdet.

Der kunne være noget musik i at sige, at ligestillingsminister skal være en af de ministre, som har det på rygmarven, som har det på instinkterne at sige: Her skal vi sætte ind. Her er en sag, hvor vi må reagere, for her skal der sættes noget på dagsordenen. Det er vigtigt, at det er en minister, som virkelig føler meget varmt for det her område.

Jeg kan høre på statsministeren, at det gør han også, men han har jo en masse andre ting, han også skal ordne, en frygtelig masse andre ting: hele verden og hele det internationale og hele samfundet. Så jeg synes egentlig, man skulle frigøre statsministeren for den tunge pligt også at beskæftige sig med ligestilling, og så kunne vi lade ligestillingsområdet følge den minister, som havde mest fokus på det i sin fortid og i sin natur.

Ganske kort vil jeg blot sige om indholdet af det kommende ligestillingsarbejde, at det er vigtigt, som statsministeren sagde, at man betragter det som en værdighedskamp. Begge køn skal have rettigheder. Begge køn skal have rettigheder på arbejdsmarkedet, og begge køn skal have rettigheder i familien. Statistikken taler sit tydelige, sørgelige sprog.

Danske kvinder har en sygdomsfrekvens og en sundhedstilstand, som er betydelig værre end vore medsøstres i andre lande. De har et andet uddannelsesmønster. Til gengæld er der også nogle utrolig dårlige statistikker for mændene, der viser, at kriminalitet og alkoholisme er meget udbredt hos mændene. Der er kvinderne heldigvis overhovedet ikke med. Så der

er mange områder i statistikken, hvor vi kan se, at vores liv er så utrolig forskellige.

Nogle har sagt her i dag i løbet af debatten, at det går jo så godt i Danmark, vi er kommet så langt, og jeg er temmelig rystet over, at Venstre og De Konservative kan være så sorgløse med hensyn til, hvordan det vil gå i fremtiden med ligestillingen. Jamen det går da udmærket, hvis vi sammenligner os med visse andre udvalgte lande, hvor det går betydelig værre. Så kan vi jo altid få det til at se ud, som om det går godt i Danmark.

Jeg har en lille niece, eller en stor niece er hun efterhånden, i Schweiz, som ville have været utrolig glad, hvis hun kunne få SU, så hun kunne få en uddannelse, samtidig med at hun havde børn, og som ville være utrolig glad, hvis hun kunne få noget børnepasning til sine børn, så hun kunne passe sin uddannelse, som hun nu ikke kan få, fordi der hverken er SU eller børnepasningsmuligheder for hende. Hun ville ønske, at der var vilkår i Schweiz, som der er i Danmark.

Det Radikale Venstre støtter det fremsatte forslag til vedtagelse.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Så vil jeg lige kort fortsætte i det radikale spor. Det er rigtigt, at de har det meget værre andre steder i verden, end vi har det her, men for at give et eksempel på, at det stadig væk er slemt her, så er det sådan, at hvis man er på SU og får børn, så får man ret til at tjene flere penge ved siden af. Folk, der har børn, ved godt, at det måske ikke lige er ekstra arbejdstid, man har brug for, når man går på barselorlov. Så der kan gøres meget endnu.

Jeg vil sige, at i ligestillingsarbejdet er der behov for, at vi arbejder på alle planer af samfundslivet. Nu tager jeg fat i det her mainstreamingbegreb, og det er fuldstændig komplet uforståeligt for alle andre end folk, der har diskuteret det her til daglig. Ikke desto mindre er principperne bag begrebet faktisk meget centrale i den debat, fordi mainstreamingens fornemste opgave er at få ligestillingsarbejdet indopereret i alle tænkelige sammenhænge, altså såvel kommunalt og amtligt som statsligt, alle beslutninger, der bliver taget rundtomkring. Måske skulle man kalde det kønsintegration. Så kunne det være, folk forstod, hvad vi snakkede om.

Men under alle omstændigheder kan det her mainstreambegreb også godt blive en sove-